

Ryder Cup Åland 2009

Lag CCVII bestod av Alje Lahtinen, Captain tillika 4:a 18,0, Jonas Broberg, Ankare tillika 1:a 19,1, Laszlo Jona, 2:a 28,6, Conny Olsson 3:a 23,0, Leif-Jensen Vang 5:a 32,1 samt Alexander Jensen 6:a 19,6.

Lag Victory bestod av Tommy Weini, Captain 15,0, Jarmo Nevasalo 20,5, Johan Berg 6,1, Brad Timkham 20,0, Ulf Trolle 21,1 samt Mikael Runsten 11,6.

Bokningen gjordes redan den 16:e mars men det var alldeles för sent för att få bo på Arkipelag eller för att få anständiga golftider. Vi blev erbjudna boende på Övernäsgården, 2 km utanför Mariehamn, samt helt ok teetime på lördagen men 08.00 på söndagen. Till råga på allt så visade det sig att damen på Destination Åland glömt att boka båtbiljetterna varvid hon nu 2 dagar innan avfärd, återkom och sa att vi kunde åka dit som beräknat men hem var vi inbokade på 14.45 båten istället för 18.15. Det fanns inte mycket att göra åt det hela mer än att hon ställde oss på väntelistan för den senare båten. Vi hade även en liten chans att få vår tidiga teetime på söndagen ändrad då de skulle släppa outnyttjade medlemstider under lördagen. Skulle vi inte få detta så behövdes det ingen senare avfärd.

Detta var våra förutsättningar då vi bestämde möte 07.30 på Odenplan. Uttagningen till Ryder Cup laget hade detta år varit helt odramatiskt då vi var 6 medverkande spelare på Mästerskapet. Jonas vann före Laszlo, Conny och undertecknad som därmed var direktkvalificerade. Leif kom 5:a och Alexander kom 6:a. Captain fördelade nu sina Vilda Kort till Leif och Alexander då Magnus inte slagit ett enda slag under året och Rolf var skadad. Laget var klart.

Jag hade erbjudit Betmanbussen som färdmedel. Laszlo skulle ta sig till Conny varifrån Jonas skulle plocka upp dem på vägen till Odenplan. Alexander skulle ta sig med egen bil till Odenplan och Leif skulle plockas upp i Danderyd. Dagen innan hade jag bett Ohlis att köra bussen från Ohlis tomt, där den stått i 2 veckor sedan den kom från Gotland. Ohlis ställde den på andra sidan Odenplan, lämnade nyckeln i min brevlåda samt ringde till mig och meddelade att styrservon var trasig. "Den går att köra men fickparkera inte" var Ohlis besked. Då det, så här nära inpå, inte fanns några alternativ så var det bara att bita i det sura äpplet och hoppas att det skulle gå bra. Jag visste att det skulle vara bråttom på morgonen så jag höll koll på om det skulle bli en parkeringsplats ledig utanför min port. Detta skedde 23.50 varvid jag satte på mig ett par skor, rusade ut ur lägenheten och trampade riktigt snett i trappan. Jag var tvungen att stanna och kolla ifall jag brutit foten men det hade jag inte varvid jag linkade över Odenplan till den parkerade bussen. Då Ohlis ställt den där var den inte fickparkerad men det var den nu. Jag hoppas in, startade och vred på ratten ... som inte rubbades. Jag hade kanske en halvmeter fritt fram och detsamma bak och det tog mig säker en kvart innan jag var ute ur luckan. Jag svor som aldrig förr och hade riktigt djävla ont i foten och min tanke var att ifall någon tagit den lediga platsen utanför min port så skulle jag ramma den fåan. Platsen var ledig, jag kunde parkera genom att köra in då platserna bakom var lastplats, tog mig upp till lägenheten linkandes, satte foten i isbad tänkandes att jag kan nog inte spela imorgon. När foten domnat bort av kylan tog jag mig till sängen och somnade.

05.45, innan väckarklockan, ringde Jonas, pigg som en lärka, och meddelade att han sedan en tid lämnat Skolsta och nu var på väg till Stockholm, Odenplan via Ulvsunda Slottsväg. Jag hade inte

mycket mer att stå i än att duscha och hoppa i de framlagda kläderna då frukosten skulle avnjutas ombord på båten.

07.30 sharp, stod Broberg, Conny och Laszlo på Odenplan. Bussen lastades och alla satte sig och väntade på Alexander. Jonas hade ringt honom på mobilen, såsom han hade ringt oss alla, men han hade inte svarat. Jag ringde honom men han svarade inte varvid jag ringde på hans hemnummer med den förskräckliga tanken att jag skulle väcka honom. Sasha svarade sömndrucket att Alexander åkt iväg. 07.45 kom han ångande och vid frågan varför han inte svarat i sin mobil så mumlade han något om vibrator.

Laszlo tog ratten och då vi frågade Alexander hur han gjort upp körschemat, som han fått i uppgift att sköta, så sa han grinigt "varför skall jag köra körschemat". Svaret var att det var belöningen för sistaplatsen i Mästerskapet. Diskussionen gick nu vild om vem som skulle köra. Då jag gett honom uppgiften hade jag befriat Jonas från körning för att han var Mästare 2009 och mig själv då jag sponsrade med bilen samt att jag gett honom 4 alternativa körsträckor. Det enda han behövde göra var att säga vem som hade sträcka 1, 2, 3 och 4. Leif sa som vanligt ingenting, Conny sa att han minsann hade trafikkort vilket gjorde att han inte kunde köra alls då han beräknade att han skulle vara på halvlyse hela tiden och Alexander han beklagade sig över att han hade fått alla uppgifter och varför han och ingen annan. Laszlo teg med vetskapen att han gjort sitt när han tagit oss till golfbanan. Det är otroligt att det går att skapa så mycket skit av ingenting. Ofta beskylls jag för att jag petar och ordnar allt i minsta detalj. Denna gång hade jag överlämnat ansvaret att ta oss till och från Åland till 4 vuxna män och jag kan nu konstatera att det gör jag aldrig om. Nästa gång bestämmer jag exakt vem som ska göra vad så kanske vi slipper en hiskelig palaver.

Under färden konstaterar vi att en röd varningslampa lyser på instrumentbrädan. Jonas tar upp boken och förmedlar att vi omedelbart måste stanna då kylarvattnet är totalt slut och att bilen kan skära när som helst. Leif, som kan Norrtäljevägens bensinmackar som rinnande vatten, säger att det inte finns någon mack förrän på Åland. Ingen styrservo och skuren motor och hur skulle vi då ta oss till Åland. Jonas kollar sin bok igen varvid han kommer på att det inte är den lampan. Lampan som lyser varnar för att avgasreningen inte fungerar som den skall, vi pustar ut och färden kan fortsätta.

Motståndarna hade kontaktats via telefon vid avfärd från Odenplan och nu när vi kom till Kapellskär så möttes vi för första gången. Ur vår bil stiger 6 otroligt snitsiga, uniformerade grabbar och ur deras hyrda Folka steg 6 legosoldater i diverse klädsel. Återseendet med dem vi kände sedan tidigare var hjärtlig emedan det med de nya var lite mer skeptisk. Tommy hade letat land och rike runt och hittat den sista i tyskland dit han tagit sig från sitt fädernesland USA. Lego eller inte, vi skulle ta dem ändå.

Conny och Laszlo försvann direkt och sågs vinkandes från terminalens fönster med en kaffe i handen. Vi övriga körde bilen ombord samt tog oss direkt till frukostmatsalen där det stod en underbar byffé fylld av alla frukostens godsaker.

Lagen lottades på så sätt att vi satte ihop våra Ess, Jonas och Conny i boll 1, de hittills oslagbara Alexander och Alje i boll 2 samt det nykomponerade paret Laszlo och Leif i boll 3. Victory hade satt ihop sitt lag så att matcherna fick följande utseende:

Jonas/Conny mot Jarmo/Mikael, Alexander/Alje mot Johan/Brad och Laszlo/Leif mot Tommy/Ulf.

Spekulationerna gick nu varma och vi kom snabbt fram till att Jonas/Conny skulle göra slarvsylta av sina motståndare, att Alje/Alexander skulle få väldigt svårt mot Johan/Brad men att de hade ett psykologiskt övertag då de var obesegrade samt att Laszlo/Leif var i underläge mot Tommy/Ulf men att Laszlo slagit Tommy tidigare varför även han hade ett övertag i och med detta.

Båten anlände Mariehamn varvid vi åkte direkt till Stugbyn. Efter lite fram och tillbaka körning hittade vi Övernäsgården och dess reception. I bilen, då vi fortfarande var i Sverige, hade jag berättat att vi skulle bo i 2 stugor per lag. Den ena stugan var större och bättre och då jag hade frågat hur vi skulle fördela stugorna mellan oss så sa Jonas, spontant, att "Alje och jag kan ta den sämre stugan". Laszlo kontrade genast med att "den kan Olsson och jag ta". Innan Conny hann yttra sig överhuvudtaget så tog jag fasta på Laszlos förslag varför fördelningen nu var klar. Då vi nu närmade oss stugorna var det för att snabbt kasta in vår packning samt genast åka till golfbanan och dess range för lite träning innan bataljen. Conny och Laszlo steg in i sin stuga och vi gick en bit till för att nå vår. Jonas hade nyckeln varför han gick in först följt av mig, Alexander och Leif. Stugan bestod av ett allrum, ett sovrum till höger samt ett sovrum en trappa upp. Jonas steg in i sovrummet till höger och slängde upp sin väska i våningssängens övre säng. Jag följde efter och la min väska på den nedre sängen varvid Alexander tittade in och frågade var han skulle sova.

Arbetsfördelning i bilen på väg till golfbanan underlättade vem som skulle göra vad när vi kom fram och ganska snart stod vi på rangen och öste ut slag. Jonas såg riktigt vass ut emedan jag konstaterade att jag glömt mina golfglasögon hemma i Stockholm. Fodralet var blött efter mästerskapet varför jag tagit ur dem ur bagen, där de alltid ligger, och lagt det på tork. Jag hade tänkt på dem då jag gick och lade mig men jag hade inte gått upp och åtgärdat det hela och på morgonen var tanken på dem bortblåst. Att spela i de som jag använder till vardags fungerar inte och att spela utan är som att inte se något alls. Jag testade båda möjligheterna på rangen och kom fram till att bägge var lika dåliga. Klantigt men ett faktum.

Laszlo och Conny hade ringt och beställt varsin golfbil vilket de glatt och sturskt meddelade. Vid frågan varför de inte beställt 3, dvs en till alla 3 lagen var svaret att det bara fanns 2 bilar. Då Laszlo fick höra att jag hade ont i min fot så erbjöd han genast sin bil till mig. Riktigt snyggt och generöst och det belönades då han fick en, precis innan vi skulle gå ut, inkommande bil.

Nu var det dags för oss att slå ut. Vi hade tagit lagbilder och nu var alla på väg till första green, ett par 3. Jonas piskade in sin på green men med en lång putt, Conny lade sin till vänster om green, Jarmo sköt sin 1 meter från pinnen och Mikael lade sin en halv meter närmare. 2 birdies till Victory och 1-0 i matchen. Resterande Victorymedlemmar stod nu på 1:a tee och log emedan vi "glatt" gratulerade dem till en bra start.

Boll 2 gick i samma anda och likaså boll 3. Matchen hade startat och CCVII hade inte börjat bäst.

Nu kom även regnet och det kom rejält. Det mesta var blött och vi var ganska snart 3 ner mot ett lag där Johan spelade så där men där Brad spelade lysande. Hcp 20, hmmm, muttrade vi. Kontakten mellan CCVII-lagen var helt obefintlig fram till 11:e där vi kom ikapp Jonas/Conny som då slog ut på 13:e. Jonas förmedlade glatt att de var 1 upp men mungiporna vändes då jag svarade att vi var 2 ner. Laszlo, i bollen bakom oss, närmade sig green och kunde meddela att de var 2 upp. CCVII höjde nävarna i skyn och lyckönskade nu varandra till en bra avslutning.

Avslutningen visade sig bli lite delad. Det nykomponerade laget Leif/Laszlo höll i ända in i mål och vinsten kunde skrivas till 3/2. Alje och Alexander var iskalla och förlusten skrevs till samma siffror, 3/2. Ställningen var 1-1 med de sista lagen ute på 18:e och där var CCVII 1 upp efter 17 hål. Conny som säckat ihop fullständigt pga av feber slog ut, 20 meter.

18:e är ett par 4 med kraftig dogleg vänster. Hålet tål 180 meter rakt fram och slår du längre så är det bara att glömma den bollen. Jonas var nu tvungen att sejfa och la ut en järn 7:a spikrakt men för kort vilket innebar att han hade den stora träddungen mellan sig och green. Jarmo sköt sin boll åt fanders varför det hela såg väldigt ljust ut. Mikael stegade fram med en resque, sköt den med väldigt mycket draw vilket var som klippt och skuret. Bollen landade nedanför backen och låg perfekt. Connys andra slag gjorde att han var borta varvid Jonas slog en sagolik 5:a som studsade framför green men rullade i höger bunker. Mikael lade sitt korta inspel kort varför det fortfarande så ljust ut för CCVII. Jonas traggade sig ur bunkern på så sätt att han kunde skriva en 7:a på hålet men då Mikael fått i den på 6 gick hålet till Victory och matchen slutade delad.

Ställningen efter första dagen var nu 1,5 mot 1,5 vilket innebar att CCVII fortfarande ägde bucklan.

CCVII hade inhandlat Champagne som skulle konsumeras vid vinst så alla utom Laszlo och Leif fick hålla sig till öl vilken sveptes ner snabbt då bastun på Övergården väntade. Väl hemma undrade Alexander återigen var han skulle sova och då han fick veta att hans plats var en trappa upp så fick han fullständigt spel och krävde lottning. Det blev ingen då värmen i bastun hägrade. CCVII, utom Conny som nu bäddat ner sig, satt och svettades tills alla tog sommarens sista dopp.

Victory tittade nu ner och vi passade på att be dem ringa efter taxi medan vi skulle göra oss klara. Tillbaka i huset tog Alexander upp lottningen men mitt i den diskussionen kom Tommy in och sa att det inte behövdes några taxin då han skulle köra. HAN SKULLE KÖRA !!!! Innan vi hann be honom sluta skoja sa han att de bytt taktik till att vara helt nyktra. Allt för att vinna matchen. Vi lämnade genast in en protest men den avslogs då tävlingsledningen inte var samlad. Sagt och gjort, Tommy körde både till och från krogen.

Restaurangbesöket blev väldigt avslaget. Victory drack läsk och Conny låg nerbäddad hemma i stugan. Vi övriga försökte liva upp tillställningen men blev abrupt avbrutna av Tommy som blåste tapto för hemfärd.

Väl tillbaka i stugbyn gick några av oss ner till bastubyggnaden för en stilla whiskey emedan hela Victory gick och la sig. Alexander påminde oss om att vi inte lottat sängarna men vi bad honom gå och lägga sig varvid lugnet infann sig även hos CCVII.

Teetime var satt till 08.00 varför väckningen ringde 06.30. Frukosten i stugbyn startade 08.00 varför vi bett damen i repa bära ner mackor till oss alla 12 till vårt hus. Detta hade de gjort på kvällen då vi var i stan och nu ringde väckarklockan. Vi stängde av den blixtnabbt men innan vi somnat om så stod Tommy på tröskeln. Han frågade efter mackorna, tog sina och gick. Vi tittade på varandra konstaterandes att Tommy varit fullt golfklädd. Strax därefter hörde vi hur deras bil lämnade parkeringen emedan vi fortfarande låg och försökte vakna till.

Då vi anlände till banan hade de redan tränat färdigt. Vi sköt några bollar i panik varvid det var hög tid för samling på första tee där startern redan vinkade frenetiskt.

Första bollen: Alje mot Mikael samt Jonas mot Johan.

Alje la ut bollen i en stilla fade som tyvärr mynnade ut i en slice och så långt ut i skogen att den säkert skulle vara omöjlig att hitta. Mikael la sin mitt i fairway. Jonas fick till en fantastisk, spikrak drive som landade mitt i bunkern. Johan la ut sin mitt på fairway. Starten talade inte för CCVII men det var bara att bita ihop.

Andra bollen: Leif mot Tommy samt Laszlo mot Ulf.

Tredje bollen: Conny mot Jarmo samt Alexander mot Brad.

Efter tre hål var Alje 3 ner, Jonas 1 upp, Leif 2 ner, Laszlo 1 upp, Conny 1 upp och Alexander 1 ner. Ställningen var 3-3 och CCVII hade fortfarande grepp om bucklan.

Alje tog 4:e och 5:e och hade 6:e i en ask tills Mikael gjorde en hemmagjord dropp baserad på en skärlinje som Jonas redan 2 hål tidigare förklarat för Johan vara ogiltig. Alje reagerade tyvärr först efter det att Mikael lagt sin boll 2 dm från pinnen från 120 meter och då kändes det osportsligt att komma med anklagelse om felaktig dropp. Hur som helst så blev ställningen 2 ner istället för even och matchen tog slut 6 hål senare efter det att Mikael tagit 6 raka samt delat vid dormi. 7/6 och CCVII var 1 ner.

Strax innan Alje var utslagen hade Conny ropat att segern är nära. Jonas var på 13:e och 2 upp, Laszlo på 11:e och 2 upp, Conny på 10:an och 2 upp emedan Alexander var 7 ner och Leif 3 dito. För CCVII räckte det med 3 poäng och dessa 3 hade man fortfarande. Nävarna höjdes mot skyn och Alje släppte iväg Jonas ensam för att vänta in de andra. Alexander kom nu igen och tog 4 hål i rad och var plötsligt bara 3 ner med 5 hål kvar. Tyvärr delades det 14:e och då Brad tog det 15:e skrevs siffrorna i den matchen till 4/3.

Leif och Laszlo tog sina matcher till 16:e där Leif kunde konstatera förlust med 3/2 emedan Laszlo vann med samma siffror. Nu fattades bara 2 poäng för CCVII.

Jonas hade sprungit iväg och även han hade stängt sin match mot Johan på 16:e. En kassaskåpssäker vinst med 3/2 och nu saknades bara 1 poäng.

Matchen som nu skulle avgöra hela Ryder Cup var matchen mellan Jarmo och Conny och tyvärr så hade Conny förlorat 10:e och 11:e varför matchen vid 12:ans par 3 var even. 12:an delades, 13:e likaså. 14:e tog Jarmo varvid han plötsligt var 1 upp. På 15:e slog Jarmo bort sig så att Conny kunde defilera mot hålvinst. Par 5, 8 slag och vinst ända till Jarmo kom på att hålet hade ett hcp som inte gav Conny dubbelslag vilket betydde streck även på Conny och fortsatt ledning för Jarmo. 3 hål kvar och Conny var tvungen att ta minst 2 av dem. Båda slog ut på 16:e och bollarna låg bredvid varandra. 140 kvar till green och Conny slog först. 20 m kort till höger. Jarmo la sin 20 m kort till vänster. Båda chippade in på green och låg nu 10 m från flagg. Conny treputtade och Jarmo tvåputtade vilket betydde att Jarmo tog hålet, var 2 upp med 2 hål kvar vilket betydde att CCVII förlorat 2009 års Ryder Cup. Att Conny sedan tog de två sista hålen för delning av matchen saknar betydelse då förlusten redan var ett faktum.

Victorys vinst skrevs till 5-4. Ett halvt poäng till hade räckt för CCVII och den halva poängen kunde ha vunnits både här och där men faktum kvarstår. CCVII förlorade knappt men klart.

Victory firade med rätta emedan CCVII försökte slicka sina sår. Bilarna packades och färden mot hamnen påbörjades. Väl där upptäckte vi att båten skulle ta oss direkt till Stockholm istället för att vi skulle hamna i Kapellskär såsom förmodat. Ombord hade vi bokat bord för en avslutande bankett där prisutdelningen skulle avhållas.

Väl till bords höll jag ett tal till Vinnarna där de alla prisades samt höjdes till skyarna. Maten avnjöts och Victory började nu ta igen det de missade natten innan. Alla möjliga och omöjliga drycker slank nu ner i de vinnande struparna emedan CVII buttert såg på drickandes förlustens bittra kalk.

Lyckligtvis avbröts middagen drastiskt av att alla skulle upp i storTV rummet för VM finalen i spjut. 3 finländare i final var något som skulle ge tillbaka humöret åtminstone till mig. En timme senare korades en norrman till vinnare och så var dagen ännu mörkare.

Båten närmade sig nu Stockholms inlopp och lagen tog avsked av varandra innan vandringen till bildäck vidtog. Väl framme satte sig Alexander vid Betmanbussens ratt och styrde sedermera kosan mot Odenplan. Bröderna lastade ur, kramade varandra lovandes att aldrig mer torska mot Victory.

Avslutningsvis kan sägas att matchen blev mycket jämnare än vad resultaten från CCVII Mästerskapet utvisade, att vi mycket väl kunnat vinna, att vi tjafsar alldeles för mycket om ingenting, att Laszlo var den som tog full poäng, att Jonas återigen slog Johan när det behövdes som mest, att Alje & Alexander förlorade för första gången i bästbollen, att lördagens andefattiga party aldrig får upprepas, att Ålands golfbana är fantastiskt trevlig och att CCVII kommer igen och det med råge.

Vi tackar Betman Casino för sponsringen av vårt färdmedel samt dess bensin